

РЕШЕНИЕ

№ 506

гр. Русе, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Т. Илиева

при участието на секретаря Миглена Ц. Кънева
като разгледа докладваното от Татяна Т. Илиева Гражданско дело №
20214520107035 по описа за 2021 година

Ищецът УМБАЛ „Канев“ АД, гр.Русе твърди, че е оторизирано лечебно заведение за извършване на медицински изследвания, съгласно чл.19, ал.1, т.1, б.“в“ от Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохолни и/или наркотични вещества или техни аналози. Заявява, че според наредбата лицата, които се явяват за изследване, са придружавани от длъжностни лица от състава на контролните органи. В амбулаторния журнал се записвали дата и час на явяване, номерът и датата за издаване на талон за изследване, както и контролният орган, който го е издал и часът за вземане на пробите за химико-технологични изследвания. Резултатите от направените изследвания се предавали на представители на контролните институции. Препис от амбулаторните журналы били изпращани своевременно на органите на реда. Съгласно чл.28 от Наредбата, изп.директор на болницата със заповед определил разходите за извършване на медицинско изследване, за вземане на биологични проби и за извършване на химическо изследване за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или химико-технологично изследване за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози. Тази заповед била предоставена на директора на ОДМВР-Русе.

От началото на 2021 г. УМБАЛ „Канев“ АД издало девет фактури за

направени разходи от лечебното заведение за извършени изследвания в общ размер 5 700 лв. Начинът на събиране на сумите за изследванията бил указан в Наредбата, като ищецът не разполагал с информация за лицата, извършили нарушения по ЗДвП, както и за наложените им наказания. Поради това лечебното заведение не било в състояние да събира сумите от нарушителите, а съгласно цитираната наредба това задължение било вменено на службите на МВР. Налице била правната фигура на действие по пълномощие, възложено по силата на нормативен акт.

Ищецът отправил покана за доброволно плащане, получена от ответника на 09.09.2021 г., с която поискал заплащане на разходите по пет броя фактури. Поради неплащането им, моли да бъде постановено решение, с което ответникът бъде осъден да му заплати сумата 5 700 лв., представляващи разходи за консумативи и труд за вземане на биологични проби и химико-технологични изследвания, възложени от ОДМВР-Русе, ведно със законната лихва от редявяване на иска и направените по делото разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът ОДМВР-Русе депозира отговор на исковата молба, в който оспорва претенцията на ищеца по основание и размер. Позовава се на изменения текст на чл.28 от горната наредба, в сила от 06.10.2018 г., според която било отпаднало задължението за плащане на разходите за медицинско изследване от контролния орган, назначил експертизата, т.е. от ОДМВР-Русе. Относима за спора била и разпоредбата на чл.172а от ЗДвП, съгласно която за сметка на ОДМВР-Русе евентуално биха били само случаите с установена концентрация на алкохол в кръвта под 0,5 на хиляда и на некачествена или невалидна проба, или когато физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка. За всички останали случаи нямало правно основание, обосноваващо извършването на такъв разход от страна на ОДМВР-Русе. До заплащането на тези разходи свидетелството за управление на МПС, отнето на основание чл. 171, т.1, б."б" ЗДвП, не се връщало на собственика. С писмо УРИ 336р-24166/10.10.2019 г. ответникът изрично уведомил ищеца, че след измененията на Наредба № 1/19.07.2017 г., считано от 06.10.2018 г. било отпаднало задължението за плащане на разходите за медицинско изследване от контролния орган, назначил експертизата. Със същото писмо директорът на ОДМВР-Русе указал на изп.директор на болничното заведение, че следвайки разпоредбите на ЗДвП и Наредба № 1/19.07.2017 г., ако разходите не са заплатени от лицето

при медицинския преглед и вземането на кръв, то информацията за дължимите от лицата разходи следва да се предоставя на ОДМВР-Русе. Целта на предоставянето на тази информация била да се изпълни разпоредбата на чл. 172а, ал.3 ЗДвП, според която до заплащането на разходите по ал. 1 СУМПС не се връща на собственика. В тези случаи лицата, след заплащане разходите на съответното лечебно заведение, следвало да представят в ОДМВР-Русе документ, доказващ плащането, след което СУМПС може да бъде върнато на собственика. В писмото било указано още, че от страна на УМБАЛ „КАНЕВ“ АД-Русе следва да бъде предложен ред за изпращане на тази информация, за да може да бъде създадена организация за предварително събиране на разходите за извършване на медицинско изследване и за вземане на биологични проби или невръщане на СУМПС на водача до заплащането на тези разходи. До настоящия момент ищецът не бил предложил ред за действия, включително и съвместни, относно събиране на направените от негова страна разходи. Съгласно приложените към исковата молба 9 бр. фактури, за периода 15.04-30.11.2021 г. в УМБАЛ „Канев“ били извършени общо 174 прегледа и вземания на кръв за алкохолна проба, а според писмо, рег.№ 336р-2920/31.01.2021 г. на Началника на сектор БНТЛ при ОДМВР-Русе, в периода януари-ноември 2021 г. от служители на сектор БНТЛ били извършени общо 138 химически експертизи за установяване концентрация на алкохол в кръвта на водачи на МПС, от които едва при 37 броя била установена такава под 0,5 на хиляда. Към приложените фактури липсвали справки, от които да е видна информация за кои лица се отнасят тези проби. Ответникът счита също, че не е налице правната фигура на действие по пълномощие, възложено по силата на закон, както и събирането на задълженията да е вменено на службите на МВР. Наличието на законодателна празнота за механизма на събиране на разходите от страна на болничните заведения не следвало да се вменява като задължение на органите на МВР. Лечебното заведение безспорно разполагало с данни за лицата, на които бил извършван преглед и вземана кръв за алкохолна проба. Най-малкото при явяването им в лечебното заведение била установена самоличността им, за да им бъде взета проба и да бъдат оформени съответните документи, като тези лица следвало да са вписани и в нарочните журналы. В настоящия случай писмо, изх. № 1938/07.09.2021 г. на УМБАЛ „КАНЕВ“ АД-Русе, не било изпълнило функцията на покана за доброволно изпълнение, тъй като не било

ясно за какви точно претенции ставало дума. Поради неоснователността и недоказаността на главния иск счита за такъв и акцесорният иск за присъждане на законна лихва от образуване на делото, както и направените по делото разноси. Претендира отхвърляне на исковете и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози на водачите на моторни превозни средства, е уреден в Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохолни и/или наркотични вещества или техни аналози. В предвидени в Наредбата случаи, когато за установяване употребата на алкохол и наркотични вещества или техни аналози се предвижда извършване на медицинско изследване и вземане на проби за химическо и химико-токсикологично лабораторно изследване, полицейският орган съпровожда лицето до мястото на извършване на изследването – в случая спешното отделение на УМБАЛ „Канев“ АД. Попълва се амбулаторен журнал на лечебното заведение, в който се вписват датата и часът на явяване, номерът и датата на издаване на талона за изследване и контролният орган, който го е издал, часът на вземане на пробите за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване и датата на изпращането им в изследващата лаборатория. Кръвните проби се изпращат в предвидените в чл.19 от Наредбата лаборатории, в случая съществуващата научно-техническа лаборатория при ОДМВР-Русе, сектор БНТЛ, с транспорт, осигурен от структурата, в която работи контролният орган, назначил изследването. Резултатите от химическото или химико-токсикологичното лабораторно изследване се отразяват в протокол, който се изпраща на структурата, посочена в талона за изследване, но не и на лечебното заведение, взело кръвните проби.

Нормата на чл.28 от Наредбата, в редакцията ѝ, действаща към 2021 г., предвижда ръководителите на лечебните заведения със своя заповед да определят размерите на разходите за извършване на медицинско изследване, за вземане на биологични проби и за извършване на химическо изследване за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или химико-

токсикологично изследване за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и да предоставят тази информация на областните дирекции на МВР. Преди изменението цитираната правна норма е предвиждала тези разходи винаги да са за сметка на структурата, в която работи контролният орган, назначил изследването.

Разпоредбата на Чл. 172а от Закона за движение по пътищата, в сила от 01.01.2018 г., предвижда, че разходите за извършване на медицинско изследване, за вземане на биологични проби и за извършване на химическо изследване за установяване концентрацията на алкохол в кръвта, са за сметка на лицето, за което е установена концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. Тези разходи са за сметка на ведомството, чийто орган е назначил изследването, когато при извършването на химическо или химико-токсикологично изследване не е установена концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози. До заплащането им отнетото свидетелството за управление на моторно превозно средство не се връща на собственика.

Анализът на цитираните законови и подзаконови правни норми сочи, че волята на законодателя е била размерът на разходите за извършване на медицинско изследване да продължи да се определя от лечебното заведение, вземащо кръвните проби, но тяхното заплащане да не бъде само за сметка на контролния орган, назначил изследването, но и за сметка на изследваното лице в случаите, когато медицинското изследване установи концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. До тогава свидетелството за управление на МПС е временно отнето на водача. Както беше посочено по-горе, протоколът с резултатите от лабораторното изследване не се изпраща на здравното заведение, извършило разходите. Не случайно и чл.28 от Наредбата предвижда информацията относно размера на разходите за извършване на мед.изследване, да се връчва на областните дирекции на МВР. Те са държавните органи, имащи информация за резултата от изследванията, както и механизъм за събиране на дължимите на здравните заведения суми. Ето защо и счетоводно направените разходи за вземане на кръвни проби се начисляват като задължения на съответното ОДМВР, възложило изследванията.

В настоящия случай УМБАЛ „Канев“ АД, гр.Русе, като оторизирано

лечебно заведение за извършване на медицински изследвания по смисъла на чл.11 от Наредбата, е издало Заповед № 467/18.09.2019 г., с която размерът на разходите за преглед и вземане на кръв за алкохолна проба е определен на 30 лв. Заповедта е изпратена до ОДМВР-Русе на 25.09.2019 г.

С писмо от 01.11.2019 г. директорът на ОДМВР-Русе моли изп.директор на болницата да предложи ред за изпращане на информация до полицията за дължимите от изследваните лица разходи, с оглед създаване на организация за тяхното предварително събиране. В тази връзка становище е депозирано от главния счетоводител на ищеца също до изп.директор, но липсват доказателства представляващия болницата да е отговорил на писмото на директора на полицията.

На 27.02.2020 г. директорът на ОДМВР-Русе депозира разпореждане до началника на Сектор ПП свидетелствата за управление на МПС да бъдат връщани на лицата само след представяне на документ, доказващ плащането на разходите за извършване на медицинско изследване.

По делото са представени 9 бр. фактури, издадени от УМБАЛ „Канев“ АД в периода 15.04 – 30.11.2021 г., с които на ОДМВР-Русе са фактурирани разходите за консумативи и труд за вземане на биологични проби и химико-технологични изследвания от началото на 2021 г. до края на м.11.2021 г. Съгласно заключението по приетата съдебно-икономическа експертиза, извършените в процесния период изследвания са 175 на брой, на обща стойност 5 730 лв. От тях фактурираните към ОДМВР-Русе изследвания са 174 бр. на стойност 5700 лв. Всяка от фактурите, придружена с препис от амбулаторния журнал за съответния месец, е своевременно изпращана на ответника. На последния е изпратено и писмо-покана за доброволно плащане на дължимите суми от 07.09.2021 г., които към него момент са възлизали на 3 330 лв.

Към отговора на исковата молба ответникът представя информация за броя химически изследвания, извършени през 2021 г. в сектор БНТЛ за установяване концентрацията на алкохол в кръвта на водачи на МПС в кръвни проби, взети с протокол за медицинско изследване в УМБАЛ “Канев“ АД-Русе. Посочени са и броя изследвания с резултат под и над 0,5 на хиляда. По делото обаче липсват данни, в изпълнение разпореждането на представляващия ОДМВР-Русе от 27.02.2020 г. до началник сектор ПП има

ли извършени плащания на разходи за извършване на медицинско изследване за 2021 г. и на каква стойност.

Съобразно изложеното съдът намира, че и след законовите промени в ЗДвП и Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохолни и/или наркотични вещества или техни аналози, държавният орган, натоварен да събира разходите, направени от медицинското заведение за извършване на медицински изследвания, е съответната Областна дирекция на МВР. Няма пречка да бъде създадена и организация между двете институции за наличието на по-добра комуникация между тях, с оглед по-ефективно и своевременно събиране на сумите, дължими от водачите на МПС, в случаите на чл.172а, ал.1 от ЗДвП, но не предварително, а след излизане на резултатите от кръвните проби.

Приетото експертно заключение установява и размера на сумите, дължими на ищеца от ответника, за направените разходи за консумативи и труд за вземане на биологични проби и химико-технологични изследвания, възложени от полицията в периода м.01-м.11.2021 г., възлизащи на претендираната сума от 5700 лв.

Съобразно изложеното, искът като основателен и доказан по размер следва да се уважи, ведно със законната лихва от неговото предявяване.

На основание чл.78, ал.1 ГПК в тежест на ответника са и направените от ищеца деловодни разноски в общ размер 678 лв., съобразно представения списък по чл.80 ГПК, включващ заплатената държавната такса, депозита за експерта и адвокатското възнаграждение.

Мотивиран така и на основание чл.235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР-Русе, с адрес: гр.Русе, бул.“Скобелев“ 49, представлявана от директора Мирослав Йорданов Дамянов, да заплати на УМБАЛ „Канев“ АД, с ЕИК 117505556, със седалище и адрес на управление гр.Русе, ул.“Независимост“ 2, представлявано от изп.директор Иван Стефанов Иванов, сумата **5700 лв.**, представляваща разходи за консумативи и труд за вземане на биологични проби и химико-

технологични изследвания, възложени от ОДМВР-Русе в периода м.01.2021 г. – м.11.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 29.12.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и **678 лв.** деловодни разноси.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Русе в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____